

har været imod, uden at han har henbitt til andre Lande, hvor den ikke var i Brug, af hvilken Grund vi heller ikke skulde bruge den. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem ikke synes synderligt om amerikanske Forhold; men naar der er amerikanske Forhold, som kunne styrke hans Mening overfor os, er han ikke bange for at henvise til Amerika. Paa disse Henviisninger vilde jeg sætte stor Pris, naar de ogsaa fremkom i de Tilfælde, da han er enig med os; men naar de kun komme, naar han er uenig med os, for at modarbejde vore Forslag, antager jeg, at de ere eenfaldige; han følger da ikke disse Exempler fra andre Lande, naar vi gjerne vilde følge dem. Amerikanske Forhold bryder jeg mig altsaa ikke om at kjende i det foreliggende Spørgsmaal. Jeg stiller Forslag om danske Forhold og for den danske Befolkning uden at tage Hensyn til, om de passe paa amerikanske Forhold og den amerikanske Befolkning eller ikke. Det er meget vanskeligt og Noget, man ikke skal gjøre altsaa ofte, at vise hen til andre Lande ved enhver Sags Behandling. En Bestemmelse kan passe overordentligt godt for Danmark, men den passer maaskee slet ikke for adskillige andre Lande, hvor man igjen kan have Bestemmelser, som passe overmaade godt der, men som slet ikke passe her, og det har derfor virkelig ikke Stort at sige med disse idelige Henviisninger til andre Lande. — At Communen skulde holde Auction over denne Handel, saaledes som det blev anthdet af det ærede Medlem, troer jeg ikke vilde finde Bifald hos den danske Befolkning. Jeg troer ikke, at den Bestemmelse vilde gaae igjennem i den danske Rigsdag, at Brændeviinshandlen i Communerne paa Landet skulde overdrages til den, som hød Meest derfor. En saadan Afhændelse af denne Handel, som man mener staaer Moraliteten saa nær, vilde medføre, at man maatte komme til at tænke paa, at det ikke var Moraliteten, men egentlig Pengene, hvorom Spørgsmaalet dreiede sig. Dersom vi ikke alvorligt havde undersøgt Sagen og overveiet, hvad der muligen kunde finde Rigsdagens og Regjeringens Bifald, havde vi foreslaaet ogsaa at give Brændeviinsubstænkningen fri, thi det vilde efter vor Opfattelse have været det ene Rigtige, men vi ere Folk,

som kunne begrænse os; vi spørge først os selv: Hvad vil Regjeringen gaae ind paa, og hvad vilde de ærede Medlemmer sige, hvis Ordfører det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds pleier at være? Derefter moderere vi os for dog at opnaae det Væsentligere, idet vi haabe paa mere fornuftige Tider en anden Gang, og derfor have vi indskrænket os til for denne Gang at foreslaae Brændeviinshandelns Frigivelse. — Det ærede Medlem gjorde os dernæst en Vebreidelse, som virkelig ikke slaaer til, men som maa have sin Grund i, at det ærede Medlem ikke, forinden han tog Ordet, alvorligt har tænkt over vort Forslag og sammenlignet det med Næringsloven. Det Affnit, hvorunder § 56 findes, begynder saaledes: „Grosandel, Rjøbmandshandel og Detailhandel tilstedes ikke efter almindeligt Næringsbeviis i mindre end 1½ Meils Afstand fra nærmeste Rjøbstad i Kongeriget eller Hertugdømmet Slesvig“. Der findes altsaa der en almindelig Bestemmelse om, at Handel paa Landet efter almindeligt Næringsbeviis kun tilstedes, naar Afstanden fra nærmeste Rjøbstad er 1½ Meil, og det er naturligt, at Forslagsstillerne ikke have tænkt sig, at Næringsbeviser for Brændeviinshandel skulde danne en Undtagelse fra Næringsbeviser for al anden Handel. — Det var disse Bemærkninger, jeg fandt at maatte fremføre ligeoverfor det ærede Medlem, netop for at vise, at vi have tænkt alvorligt over Sagen, inden vi ere fremkomne med den.

Formanden: Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Sage: Ja, jeg maa tilstaae, at netop det Udtryk, jeg brugte, at Forslaget ikke var vel overveiet, refererer sig til dets § 2. Nu kom det ærede Medlem med en noget mærkværdig Fortolkning af denne § 2. Skjøndt der ikke staaer et eneste Ord deri om nogen- som helst Indskrænkning, hvad Afstand angaaer, og skjøndt der i § 3 kun henvises til Bestemmelserne om Berettigelsen til Brændeviinshandel og om Straffen for Overstridelser deraf, saaledes som de findes for Rjøbstæderne, efterat